

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Okresný súd vo Svidníku – Tumačenje članka 6. stavka 1. i članka 8. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95., str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.) kao i članka 38. i 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije – Ugovor o potrošačkom kreditu – Izvršenje arbitražnog pravorijeka – Zahtjev za intervenciju udruge za zaštitu potrošača u postupak izvršenja – Nacionalno zakonodavstvo ne predviđa mogućnost intervencije trećih – Mogućnost da nacionalno zakonodavstvo prizna takvu intervenciju

Izreka

Direktivu Vijeća od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, naročito njen članak 6. stavak 1., članak 7. stavak 1. i članak 8., zajedno s odredbama članka 38. i 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, treba tumačiti na način da se oni ne protive odredbi nacionalnog prava koja ne dozvoljava udruzi za zaštitu prava potrošača da intervenira na strani potrošača u postupku izvršenja pravomoćnog arbitražnog pravorijeka koji se protiv njega vodi.

(¹) SL C 46, 16.2.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. veljače 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – SIA Greencarrier Freight Services Latvia protiv Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-571/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Članak 70. stavak 1. i članak 78. — Carinske deklaracije — Djelomični pregled robe — Uzorkovanje robe — Netočna oznaka — Proširenje rezultata na istovjetnu robu obuhvaćenu ranijim carinskim deklaracijama nakon njenog puštanja — Naknadna provjera — Nemogućnost zahtijevanja dodatnog pregleda robe)

(2014/C 112/11)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākās tiesas Senāts

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA Greencarrier Freight Services Latvia

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Augstākās tiesas Senāts – Tumačenje članka 70. stavka 1. prvog podstavka i članka 78. stavka 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992., o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.) – Primjena rezultata djelomičnog pregleda robe iz carinskih deklaracija na identičnu robu iz drugih deklaracija – Prihvatljivost takve prakse carinskih tijela – Naknadna provjera – Proširenje rezultata pregleda na deklaracije koje se više ne mogu pregledati

Izreka

Članak 70. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92, od 12. listopada 1992., o Carinskom zakoniku Zajednice treba se tumačiti na način da, s obzirom na to da je primjenjiv samo na robu koja je bila predmetom „iste deklaracije“, kada tu robu carinska tijela pregledaju tijekom razdoblja koje prethodi puštanju spomenute robe, ta odredba ne dopušta tim tijelima, u predmetu kao što je ovaj u glavnom postupku, proširiti rezultate djelomičnog pregleda robe navedene u carinskoj deklaraciji na robu navedenu u ranijim carinskim deklaracijama čije puštanje su ta ista tijela već odobrila.

Naprotiv, članak 78. navedene uredbe treba tumačiti na način da dopušta carinskim tijelima proširiti rezultate djelomičnog pregleda robe navedene u carinskoj deklaraciji, izvršenog na temelju uzoraka koji su od nje uzeti, na robu navedenu u ranijim carinskim deklaracijama koje je na carini podnio isti deklarant, koja nije bila niti više može biti predmetom takvog pregleda, jer je puštanje već odobreno, kad je roba istovjetna, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 38, 9.2.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. veljače 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Arbeidshof te Antwerpen – Belgija) – Lyreco Belgium NV protiv Sophie Rogiers

(Predmet C-588/12) ⁽¹⁾

(Socijalna politika — Direktiva 96/34/EZ — Okvirni sporazum o roditeljskom dopustu — Klauzule 1. i 2.4. — Roditeljski dopust s radom u skraćenom radnom vremenu — Otkazivanje radniku bez teške povrede ili dovoljno opravdanog razloga — Fiksna zaštitna naknada na temelju korištenja roditeljskog dopusta — Osnovica za izračun naknade)

(2014/C 112/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeidshof te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lyreco Belgium NV

Tuženik: Sophie Rogiers

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Arbeidshof te Antwerpen – Belgija – Tumačenje Klauzule 1. i 2.4 Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC, u prilogu Direktivi Vijeća 96/34/EZ od 3. lipnja 1996. (SL L 145, str. 4.) – Roditeljski dopust s radom u skraćenom radnom vremenu – Smanjenje radne obveze – Otkazivanje radniku prije isteka roditeljskog dopusta, bez teške povrede ili dovoljno opravdanog razloga – Način izračuna iznosa naknade za otkaz

Izreka

Klauzulu 2.4. Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu, sklopljenoga 14. prosinca 1995., koji se nalazi u prilogu Direktivi Vijeća 96/34/EZ od 3. lipnja 1996. o Okvirnom sporazumu o roditeljskom dopustu koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 97/75/EZ od 15. prosinca 1997., u kontekstu ciljeva tog okvirnog sporazuma i klauzule 2.6., mora se tumačiti na način da je protivno toj odredbi ako se fiksna zaštitna naknada – plativa u korist radnika u slučaju jednostranog otkaza od strane poslodavca bez teške povrede ili dovoljno opravdanog razloga – odredi na osnovi smanjene plaće koju taj radnik prima na dan otkaza, a riječ je o radniku koji je bio zaposlen na neodređeno vrijeme i u punom radnom vremenu te se nalazi na roditeljskom dopustu s radom u skraćenom radnom vremenu.

⁽¹⁾ SL C 79, 16.3.2013.